

Ja endelig ble det utstilling. I vår ble jeg kontaktet av Eli Wæhre, en av arrangørene bak den kulturelle dugnaden for Palestina og takket være hennes initiativ og invitasjon er nå ikke bare utstillingen men hele prosjektet kommet i havn. Eli skal si mer om dugnaden etterpå.

Prosjektet heter Ramallah Trondheim Series og resultatet består av mange ulike fotografiske serier. Derav Series. Det er ikke en fotballserie som man lett kan tro, men en serie med bilder. I utstillinga er det to nye serier. En her i Tårnhallen som heter *Bortekamp* og en ute på torget som heter *Situasjonen på bakken*.

Som fotograf forsøker man enten å fange en hel historie i et enkelt bilde eller så bygger man en historie med flere bilder, i en serie, slik det er gjort i den andre del av utstillinga som er ute. Med 37 bilder fortelles historien om et fotballag fra byen Ramallah i Palestina. Serien viser livet til fotballjentene. Fra trening, fra hjemmet, fra spillerbussen, fra fotballbanen, fra byen og landskapet osv. Til sammen blir det en historie som både informerer, beskriver men også bilder som uttrykker min stemme hvor jeg har blitt guidet av nysgjerrighet, lysforhold, farger eller bevegelse i den tredimensjonale komposisjonen.

Ramallah Trondheim Series er et stort prosjekt med mange aktiviteter, mange deltakere, stort budsjett i kunstsammenheng og en framdrift over flere år. Det startet i 2012 eller egentlig tidligere med en søknad til Trondheim kommune om et stipend hvor ideen var å bo hjemme hos en palestinsk familie for å lage en dokumentar. Inspirert av Åsne Seierstad og Bokhandleren i Kabul. Tanken bak var et ønske om å fange kvinners hverdagsliv og å bryte ned stereotyper og oppfatninger om arabiske kvinner. Om menneskeliggjøring og nyansering av bildet vi økende grad får servert i media. Spørsmålet er om et fotografi kan endre oss og hvilke muligheter har kvinner til å delta i sport i Midt-Østen. Kan en kvinne spille fotball?

Det ble ingen Åsne Seierstad men derimot mange hjemmebesøk hos flotte fotballjenter fra en organisasjon som heter Sareyyet Ramallah. I Sareyyet fant jeg spillerne som ble kjernen i prosjektet og som dere ser bilder av i dag. De var mellom 12-24 år når de besøkte Trondheim sommeren 2014 hvor de deltok i Scandia Cup og spilte en vennskapskamp mot Trondheims-Ørn som en del av prosjektet.

I utstillingen er det flest bilder fra Palestina denne gangen i og med at dugnaden handler om Palestina men i prosjektet har jeg også tatt mange bilder av spillere fra Trondheims-Ørn. I den første utstillinga på Vestbredden som åpnet i 2015 var det motsatt. Da var det flest gule og blåe fotballdrakter og se.

I serien "*Bortekamp*" som dere står i mellom, er det ni portretter på rollups satt opp i en tett taktisk kampformasjon hvor alle spillerne gir deg blikk-kontakt. (I går når vi satte opp rollupene for første gang fikk jeg nesten en sakral stemning, på vei hjem tenkte jeg at tittelen med ordet kamp kanskje ikke passer helt eller kan det være en fin kontrast?)

Like viktig som fotografiene var å invitere spillerne og andre til å delta slik at de også kunne forme innholdet i prosjektet. Hvordan det påvirker skal jeg snakke om i et åpent foredrag neste lørdag. Alle er velkommen.

Til slutt vil jeg takke spillerne fra trondheimsørn som stilte til fotografering. Dere er modige. Takk til trener Thomas Dahle og Thor-Ivar Dalbakken. Takk til representanter fra kirka som har vært åpen og interessert. Prest Siv Limstrand, sokneprest Bodil Slørdal, kirketjener Sjur Olsborg. Jeg er ganske imponert over dere og har stor sans for aktivitetene i Vår Frue. Takk også til Nidarosdomen for omvisning for spillerne. Takk til Eli Wæhre og palestinaKomiteen for et godt samarbeid og de to andre arrangørene av dugnaden henholdsvis Hill Aina Steffenach fra Transformfesivalen og Beathe Lerdahl fra den norske kirke. Takk til speiderne i Vanvikan og Frode Sollie, takk til Gøril Kringen og Karen Espelund for flotte foredrag, takk til Bjørn Langørgen på fotballkretsen, takk til Jorid Ferner, Ellen-Birgitte Strømø, Nina Fjeldvær og Anna Mørseth i prosjektgruppa. Takk til Mads Nordtvedt for grafisk bistand. Takk til RBK, sportsklubben Freidig ved Randi Nyquist og Morten Wolden. Takk til Joakim Rosenlund, NTNU, Gerhard Dalen og ordføreren i Trondheim.

Takk til alle som har gitt økonomisk støtte til prosjektet, Trondheim kommune, Sør Trøndelag fylkeskommune, Norske billedkunstnere, OCA, Norsk UD, Trønderenergi, Clarion hotell, Koteng, Palestinakomiteen og Killi Olsen,

og sist men ikke minst takk til vertsfamiliene.....

Mads sier at første gang han ble oppmerksom på Barbara, var når han hørte en entusiastisk røst på sidelinja på Lade sportsarena, en røst med stor iver som ropte: "Jalla jalla Sareyyet!!" Jentene hadde lært henne dette, som betyr «heia heia Sareyyet» på arabisk. På et tidspunkt hvor Sareyyet spilte mot det lokale laget Astor og pga (etter manges mening) partisk dømming mot palestinajentene, ble engasjementet heftig på sidelinjen. Flere av oss ble, ja la oss si, engasjert.

Barbara var også med når spillerne ble tatt imot av ordføreren i Trondheim. Etter en presentasjon av byen skulle det taes et gruppebilde. Et gruppefoto byr alltid på noen utfordringer – som å få alle med i bildet. Fotografen må ofte manøvrere seg litt og innta uvante posisjoner, hvilket Barbara gjorde. Hun spratt lett og ledig opp på bordet – og jeg tror ikke det er mange som har stått på bordet i bystyresalen i Rådhuset. Riktignok i sokkene men det sier noe om en smittsom iver og evne til improvisasjon i ulike sosiale situasjoner som kjennetegnet Barbara og som er veldig lett å bli glad i.

Nå var det ikke bare Barbara som deltok denne sommeren, Dag var også med og det som kanskje gjorde sterkest inntrykk på Palestinerne var fjellklatring med klatreseler, karabinere og hjelm i fjellet Munken på den andre siden av fjorden. Du ga profesjonell klatrebistand samtidig med at du fotograferte i de bratteste partiene.

Barbara ble en ressurs for den norske gruppa på tur i Palestina. Hun var genuint interessert i å lære om andre mennesker, den arabiske kulturen og historien. I situasjoner hvor vi andre ble litt stotrende så tok Barbara ordet blant annet under mottakelsen hos ordføreren i Ramallah og i møte med klubbledelsen i Sareyyet.

Det mest rørende øyeblikket fra sidelinjen er fra denne turen. I Bethlehem som ligger 22 km fra Ramallah hjemstedet til laget, spilte Sareyyet bortekamp og Claudie (lagets kaptein) lovte å score et mål for Barbara som hadde tatt turen sammen med Dag. Det finnes et bilde av øyeblikket hvor Claudie faktisk scoret mål og springer bort til Barbara som står entusiastisk og ser på. Det ble et nytt mirakel i Bethlehem.